

# Mátyás koporsója

Világverő Mátyás királynak sok dicsőséges harcát följegyezte a történelem. Azok közt tán az volt a legdicsőségesebb, amelyikben Bécsnek büszke várát megvívta. De bizony volt annál még szebb is, csak hogy azt nem jegyezte föl a történelem. Csak az aranyszájú monda szól arról, hogy a világverő király még koporsójában is megalázta Bécset.

Úgy volt az, hogy olyan gyászpompát még nem látott a világ, mint amilyen a magyarok királyát ravatalra tették a bécsi nagy templomban. A koporsója vert ezüst, a terítője fekete bársony, a fején drágaköves arany korona, a kezében gyémántokkal kirakott kard. A koporsóra Hollós Mátyásnak minden hív embere tett valami drágaságot. Isten tudja, mi volt közöttük a legdrágább. Az a sok szikrát hányó ékkő-e, amit a főurak szórtak a koporsóra? Vagy az a sok nehéz könny, amit a szegények pergettek rája?

Még a bécsi nagyurak is összeültek tanakodni, hogy mivel tiszteljék meg a nagy hódítót.

– Ne sajnáljunk tőle semmit, csak hogy megszabadulunk tőle, – mondta az egyik.

– Majd megvesszük mi azt a magyarokon, amit királyuk koporsójára teszünk, – reménykedett a másik.

Volt, aki aranyláncot javasolt, volt, aki napkeleti gyöngyökből font koszorút. A sok szóbeszédnek aztán az lett a vége, hogy egy vékonyka babérlevelet öntettek aranyból s azt vitték el a koporsóra. Abba ugyan bele nem szegényedtek, mégis úgy vitték, mint valami féltett kincset. Bársony vánkoston, talpig gyászba öltözve.

– Babérlevelet hoztunk a diadalmas hadvezérnek, – mondták a koporsónál.

A magyar főuraknak jól esett, hogy gyászukban még az ellenség is osztozik. Az arany babérlevélkét oda tették a nagy halott szíve fölé.

Három napig tartott Mátyás siratása a bécsi templomban, akkor útnak akartak vele indulni hazafelé. Az volt a terv, hogy a nyitott koporsót az ország négy zászlósura vállon viszi le a Dunára. Azon meg a gyászposztós hajó hozza le Buda várába.

Az ország négy zászlósa elő is állott. Az ország nádora, az erdélyi vajda, a horvát bán, meg a temesi gróf, Kinizsi Pál. Ez az erejéről híres hős, aki egymaga elbírta volna nemcsak a koporsót, de tán még a hajót is.

Az ember rengetegen a megdöbbenés morajlott végig. A négy dalia meg se bírta mozdítani a koporsót.

– Sok rajta a drágaság, – vélte a nádor. S intett az apródoknak, hogy a nehezebb ékességeket szedjék le a koporsóról s rakják külön bársony vánkosra.

A parancsot teljesítették s a négy főúr megint próbát tett. A koporsó nem mozdult.

– Mit lehetne még levenni róla? – tűnődött sápadtan a nádor.

– Ezt ni! – mormogta Kinizsi s levette róla a bécsiek babérlevelét.

Azzal odaintette Mátyás négy kis apródját, négy hosszú aranyhajú legénykét, akiket a nagy király mindig dédelgetett.

– Fiaim, ti tegyétek meg uratoknak az utolsó szolgálatot, akiket legjobban szeretett, – mondta nekik gyöngéden.

## Mátyás koporsója

Írta: Móra Ferenc

2023. augusztus 05. szombat, 00:00 -

---

A négy növendék legényke pedig könnybe borult szemmel kapta vállra a koporsót s vitte, mint a pelyhet.

Forrás: Az Én Ujságom 1910. XXI. évfolyam, 16. szám. 267-268.